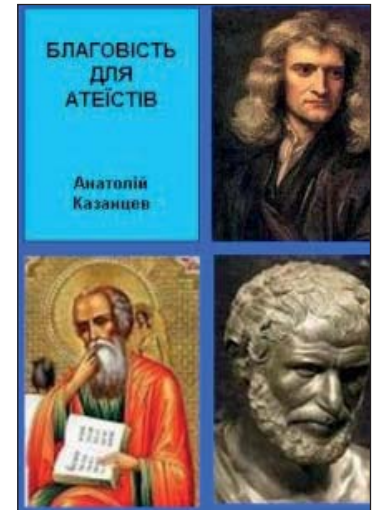

«БЛАГОВІСТЬ ДЛЯ АТЕЇСТІВ»

Шановні шанувальники «Світогляду»!

Ми обіцяли вам не оминати дражливі чи «колючі» теми, прагнути шукати на них відповіді. Однією з таких тем є одвічне питання щодо дуалізму «Наука та релігія». У «Світогляді» №6, 2021, ми помістили на цю тему статтю астронома член-кор. НАН України **Романа Костика**, в якій він запитує «Чому ж не всі вчені вірять у Творця?» Однозначної відповіді, напевно, ніхто не знає. Коли ж мене запитав журналіст, чи може він написати, що я вірю у Бога, то я ухилився від прямої відповіді, сказавши «*А ви спочатку дайте мені означення Бога, тоді я вам відповім*». Нагадаю, ще у 1891 році, виступаючи на відкритті Ватиканської астрономічної обсерваторії, **Папа Лев XIII** сказав «*Церква підтримує справжню науку*». Ось і ще один мій колега-астроном **Анатолій Казанцев** зацікавився проблемою походження релігійного вчення та сприйняття Божественного та матеріалістичного у цьому світі. У 2021 р. він прислав велику статтю до «Світогляду», але війна Росії проти України змінила наше життя. Ми так і не ознайомили Вас із цією статтею, а А. Казанцев розмістив свої есеї як книгу «Благовість для атеїстів» на інтернет-сайті «Букнет» (<http://booknet.com/uk/book/blagovst-dlya-atestv-b368077>). Подаємо тут окремі думки А. Казанцева, зберігаючи інтригу наукової гіпотези автора, та були б вдячні за відгуки та коментарі про книгу.

З повагою, **Ярослав Яцків**

Вірування людей виникали й розвивалися на різних континентах разом з розвитком їхнього технічного та інтелектуального рівня. За період зміни вірувань від тотемізму до політеїзму та монотеїзму технічний рівень людей пройшов шлях від кам'яної сокири до луків, металевих машин та інших простих механізмів. Інтелект людства виріс від наскельних малюнків до писемної грамотності, до геометрії **Евкліда**, до філософії **Аристотеля**, до теорії руху планет **Птолемея**, хоча й геоцентричної та математично досить точної.

Між релігійними канонами та науково-технічними здобутками виникла прірва, якої не було в попередні тисячоліття існування людства. Саме ця прірва і являє собою великий парадокс розвинутої цивілізації.

Ми проаналізуємо такий парадокс на прикладі християнства. Для подібного вибору є кілька підстав. По-перше, на сьогодні біля третини населення Землі можна віднести до тої чи іншої християнської конфесії. По-друге, християнство є домінуючою релігією в значній частині найбільш розвинутих країн. І аналіз вище згаданого парадоксу саме на прикладі християнства може привести до зовсім неочікуваних результатів. Цей великий парадокс розвинутої цивілізації потребує відповіді. В принципі, частково така відповідь вже давно відома релігієзнавцям та й просто освіченим людям. Якщо коротко, то християнство приваблює своїми моральними нормами.

З якою місією прийшов Ісус зі своїм вченням до людей?

Подібне запитання може виглядати дивним. Адже майже два тисячоліття християнська церква вже визначила, що Ісус прийшов у світ, щоб врятувати людей від їхніх гріхів. Саме таке пояснення наведено на початку Євангелія від Матвія. Там вказано, що Янгол Господній повелів **Йосипу**, чоловіку **Марії**, дати майбутньому сину

ім'я **Ісус**, яке означає Спаситель. В інших Євангеліях Ісуса також називають Спасителем. Тільки як саме й кого саме прийшов Ісус рятувати – в Євангеліях описано не досить чітко.

Ми спробуємо по-новому пояснити причину приходу Ісуса в світ, точніше, його приходу до людей зі своїм вченням. Можливо, комусь таке формулювання видається вже пронизаним перебільшеною вірою в реальність особи Ісуса. Тоді можна сказати так, що ми спробуємо розкрити головну суть вчення Ісуса Христа, яка міститься в текстах Євангелій, вважаючи, що її можна зрозуміти чисто логічним мисленням без віри в Бога.

То яка ж тоді головна суть вчення Ісуса Христа? Як її визначити? Нам здається, що досить просто. Ця суть є очевидною, вона на поверхні, її добре видно вздовж всього тексту Нового Заповіту. Ісус прийшов у світ не лише як очікуваний месія, але і як син Бога іудеїв. Він не приніс євреям нову віру, він лише доповнив її окремими правками чи уточненнями. Ось саме ці правки до вже існуючого вчення, до діючих на той час іудейських законів та норм і мають становити суть вчення Ісуса. Такі правки чи уточнення потрібно шукати там, де наводяться слова самого Ісуса чи описуються його дії. Причому, правки, які вносив Ісус до іудейських законів та норм, мають становити принципову відмінність від самих законів.

По суті, така правка, уточнення чи доповнення лише одна: «*Не противитись злу*». Ці слова наводяться в кількох варіантах, дещо відмінних між собою за написанням, та по суті однакових: «*Не противитись злу, все прощати, любити і ворогів своїх, підставити другу щоку*».

Різниця в моральних нормах текстів Старого Заповіту й Нового Заповіту настільки велика, що поєднання їх в одній книзі як норм й законів життя людей, визначені одним

Богом, видається не те що сумнівною, а й просто неможливою. Чому неабияк жорстокість як з боку правителів єврейського народу, так і з боку самого Бога до інших народів чи до «своїх» грішників так кардинально змінилась через кілька століть? Чому син Бога від імені самого ж Бога проповідує вже любов і прощення як до грішників свого народу, так і до всіх інших народів і навіть до ворогів?

Адже Бог у своїх заповідях, переданих через *Мойсея*, вимагав, щоб ніхто й ніколи не змінював ці заповіді. Напевне існує лише одне можливе пояснення такої суперечності: *походження моральних норм Нового Заповіту не має нічого спільного з походженням моральних норм Старого Заповіту*.

Це перший ключовий висновок цього аналізу, який в подальшому буде використаний для інших не менш важливих висновків. Даний висновок розв'язує явну суперечність між текстами Старого Заповіту й Нового Заповіту.

Але, разом з тим, цей висновок породжує ряд непростих запитань, які також потребують чіткої відповіді. Відповіді на ці питання обов'язково будуть наведені пізніше...

Все таки, мала ж існувати причина для здійснення дві тисячі років тому задуму запровадження серед людей принципів непротидії злу та всепрощення. Назвати такий задум вигадкою немає підстав. Давайте спробуємо поміркувати і знайти ту саму причину.

Може хтось, прочитавши все це, захоче перевірити зроблені висновки чи для того, щоб переконатися в їх справедливості, чи щоб спростувати. Тоді, можливо, будуть знайдені якісь нові обґрунтовані пояснення окремим наведеним тут подіям.

І головне навіть не в тому, щоб повністю була підтверджена думка автора цієї публікації. Головне, щоб дослідження даного питання отримало продовження. А воно того варте. ■

НАМ ПИШУТЬ

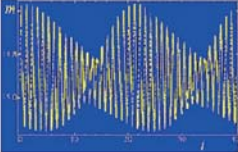
СВІТОГЛЯД

З НОВИМ РОКОМ У ДВІЙКОВІЙ СИСТЕМІ ЧИСЛЕННЯ

111 111 00 111

For k= 1 to 365
Print "Happy New Year 2023"
Next k

$$\sqrt{x} + \sqrt{-x} = 2023$$

Every science has as much science, as it has mathematics in it

Іван Андронов
доктор фіз.-мат. наук, професор,
Національний морський
університет,
м. Одеса, 31.12.2022 р. 22:53:44,

За слов'янським календарем 2023-й – рік **Вогнегривого коня**, сакрального тотема! Наші пращури в Київській Русі становили годослов: цикл із 16 років. Згідно зі слов'янським календарем рік розпочинається 22 березня 2023 року. Згадайте-но, коли у «Щедрику» прилетіла ластівочка? Зрозуміло, що так як і з Різдвом, так і зі славським/слов'янським календарем потрібен поступовий перехід.

На зміну Златорогому туру 2022 року тепер приходять Вогнегривий кінь. Ця тотемна тварина – сильна, незалежна й вільнолюбна. Наступний рік пройде під знаком творчості, натхнення та родини.

З НОВИМ РОКОМ ЗА СЛОВ'ЯНСЬКИМ КАЛЕНДАРЕМ

2023-й буде дуже вдалим для ініціативних людей, які готові докладати сили для досягнення своєї мети. Рік Вогнегривого коня обов'язково змінить життя на краще.

**У рік коня вогненного,
Слов'янського буремного,
Палає у якого грива,
Чекаєм в Україні дива.**

**Кінь – це не кріль чорнявий,
Хоч той по-східному й цікавий.
Кінь буде тим протектувати,
хто за свободу вміє постояти.
Цей рік, щоб все в житті змінити,
суттєве можна й оновити!
Вогненний кінь символізує,
що волю й силу нам вкарбує!
Бажана від порога й до порога
настане України перемога! ■**

Валентин Бугрим
м. Київ, у ніч з 31.12 2022 р. на 1.01 2023 р.